

۱۴۹ - ای یاران الهی

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۱۴۹ - ای یاران الهی

ای یاران الهی، هر چند که بحسب ظاهر دور و مهجورید ولی در حقیقت حاضر انجنید و پیش منید و همدم و محرمید زیرا قوه کلمه الله نفوس پراکنده را چنان مجتمع فرموده و ربط داده که حکم یک روح و یک نفس و یک جسم یافته‌اند بعد و هجران ممتنع و محال و حسرت و حرمان مفقود در جمیع احیان. ما که بنده یک آستانیم و خدام عتبه رحمان الحمد لله چنان الفت قلبیه در میان که نفحات قلوب مشام یکدیگر را معطر مینماید و انجذابات متبادله بمنزله سیمهای تلغراف بیان اسرار میکند این از فضل و موهبت حضرت کبریاست که چنین فیضی مبذول داشت و چنین حکمی مجری فرمود در ظلّ یک شجریم و محشور در تحت یک لواء در یک جنت مخلّدیم و در یک حدیقه در نهایت سرور و حبور عاشقان آن جمال بیثالیم و مشتاقان عتبه رحمان پریشان آن زلف مشکباریم و سوخته نار محبت پروردگار. پس باید بسبب این وحدت رحمانیه بکمال قوت بر خدمت قیام نمائیم خدمت آن آستان محبت است روحانیت است امانتست دیانتست نوازش است مهربانیتست شادمانیتست عفو و سموح است و حضور و سنوح انجذاب بنفحات رحمانیتست و نشر آثار ربّانی و هدایت خلق و رعایت ناس و محبت با کلّ و صداقت با جمیع. اینست تعالی که حضرت مقصود بعالم وجود فرموده‌اند البتّه ما که عاکفان آستانیم و تابع راستان باید باین شروط قیام کنیم و از حقّ طلب تأیید و توفیق نمائیم.

ORIGINAL

AUDIO